

КРИВИЧНО МАТЕРИЈАЛНО ПРАВО

СВЕСТ О ПРОТИВПРАВНОСТИ ДЕЛА

Свест о противправности дела као самостални елемент кривице не мора се утврђивати у сваком конкретном случају већ се утврђује само постојање основа који ту свест искључују (неотклоњива правна заблуда – члан 29. став 1. КЗ).

Из образложења:

„Браниоци осуђеног указују да је у редовном кривичном поступку утврђено да је осуђени сарађивао са УБПОК-ом, што, према ставу захтева за испитивање законитости правноснажне пресуде, упућује на закључак, да код осуђеног није постојала свест о противправности предузетих радњи, па самим тим ни кривица за предметно дело, које је извршио у заблуди да врши друштвено-корисну делатност проналазећи мрежу трговаца и препродаваца опојних дрога.

По налажењу овог суда, првостепени и другостепени суд су о кривици као субјективном односу осуђеног према делу и свим њеним компонентама, дали разлоге и нашли да је осуђени био урачунљив, да је умишљајно поступао и да присуство свести код осуђеног о противправности дела у редовном кривичном поступку није доведено у питање и да није био у заблуди, нити пак браниоци осуђеног истичу околности које би указивале да осуђени није био дужан нити је могао бити свестан да је његово дело забрањено.

Што се тиче свести о противправности дела, она је самостални елемент кривице који се претпоставља, па се њено постојање не мора утврђивати у сваком конкретном случају, већ се утврђује само постојање основа који ту свест искључују, што је у редовном поступку учињено утврђењем да нема

заблуде. При томе треба истаћи да, а насупрот наводима захтева бранилаца осуђеног који износе тврдњу да код осуђеног није било умишљаја, па самим тим ни свести о противправности кривичног дела, да свест о противправности нема значаја за утврђивање умишљаја, или нехата, с`обзиром на то да она представља знање учиниоца да чини нешто забрањено и разликује се од интелектуалног дела умишљаја које се састоји у свести о битним обележјима бића кривичног дела..”

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзп 2/10 од 25.02.2010. године, уврђена на седници Кривичног одељења 13.09.2010. године)